

Տ Ո Ւ Շ Ա Տ Օ Ւ

ԱՊՐԻԼԵԱՆ ԶՈԼԵՐՈՒԽ ՀԱՄԱՐ

Այս տարի, Առևլուալեմի հայկական բոլոր միութիւնները, Հ. Յ. Մ., Ս. Թ. Շ. Մ., Արագա, Ա. Հ. Բ. Մ., Հ. Օ. Մ. և Հ. Մ. Ը. Մ., գովելի նախաձեռնորդինք ունեցան միասնաբար ողբեկչելու Ապրիլեան Անձ Նղեռնի զններու յիշատակը: Հանդէար տղի ունեցած Եռևաղեմացի Հայոց Բարեխիւրական Միութիւն ակուբբին մէջ, Աւրքար, 24 Ապրիլի երեկոյեան: Կը նախազանէր Ա. Արուռոյ Լուսաւարապիս Գերօ. Տ. Հայրիկ Արքեպա. Ալաբանան: Ներկայ եր սուլար բազմութիւն մը տեղացի եւ ուժաւոր. ժողովուրդի:

Բարեխիւրական Միութիւն Առենապէս Գր. Անգրանիկ Պազրբենեանի բացման խօսքն Եթէ, գործադրուեցաւ աւելի բան երկու ժամ տեղով լոյսողիք մը, բայցիցան բանախօսութիւններէ, խմբերգներէ, մեներգներէ եւ ուղերձներէ:

Առաջին բանախօսն եր Տիառ Արա Քալայնեանիք, որ պատմականը բրատ Ապրիլեան Նղեռնը կանխող ըջանին եւ զմելակ տարինեռուն, ընելով պատմականը նոյն ատեն Հայկ սկան Պատին եւ մեր Յեղափոխական կազմակերպութիւննեռուն:

Եւկրոգ բանախօսն եր Տիառ Մեսոսպ Երկրեանը, որ ծանրացաւ առաւելութաւ Հայ Ցեղի արժանիքնեռուն, զգացնելով առակայն ահաւորութիւնը սփիւռքի մէջ մեզ մեզի սպառնացող «ներմակ ջարդին»: Տեր-Զօրը, բառու, այսօր կը գտնուի սփիւռքի բացասաննեռուն վայ ապրող ամեն հայու հոգիին մէջ, եր ամ կ'ուժանայ հայկական իեաներն եւ հայուն տօնմիկ արժեններէն ու առաջիւններէն: Եւ շեշտեց կարիք միասնական նիգերով զիմուռութիւն այս աղքար, մոռքուր եւ անխորական հոյրենասիրութեան ոգիով զօրացած:

Մըբաց Թարգմանչաց նրանաւարտից Միութիւն երկան երգչախումբը, Գր. Վահկ

Քալայնեանի ղեկավարութեամբ երգեց մեր նահատակներուն ծօնուած աւուր պատմակ երգել: Գր. Կոր Կիւրոյիանը ներեցնումով եւ մեծ յաջողութեամբ, ինչպէս միւս, այս առարի եւս արտասանեց Անոյ Գրիգորեան նեն եերուած մը, յուզումի տանելով բոլոր ունինգիւնները: Արագ Միութիւն անդամներէն Գր. Վարդան Տեր Մարոսեանը ուղիւնավոր մը շեշտեց նահատակաց յուշարձանի մը անհրաժեշտութիւնը Յուղանեանի մէջ:

Լուսաւարապէս Մթազանը իր փակման խօսքով, նախ իր գանոննակուրիւնը յայտնեց բոլոր Միութիւններուն, որոնք Ապրիլեան յուշասօնը միասնաբար տօնելու գեղիցիկ զաղափարն էին ունեցեր: Ցեսոյ անգրագունալով այս առիրով եղած խօսերուն եւ ողբեկչումներուն, բառու «Եներգմաններուն մէջ միայն կարելի է մածել անմանութեան վրայ, ու չկայ աւելի մեծ եւ պիշտի գերեզմանն եւ գերեզմանոց, բան մեռերդաւը Ապրիլեան զնիերուն՝ որուն յուն ու պատկեր այսօր անզամ մը եւս կը վերանուզակի անձնուս աշերուն մէջ, մեր միքը անձնելով Ցեղի անմանութեան: Տիուր է պատկերը, բայց ոչ անարզ, որովհետեւ հօն կայ իր արժեններուն եւ զոյուրեան համար կառուղ ժողովուրդի մը գերազոյն նիզը: Մաս մը որ կամքով եւ յօժառութեամբ կը դիմուուրի, մաս չէ այլ անմանութիւն, կ'ըսէ մեր մեծ դիմուուրի նիշէկն: Մուզի օրուան մը յիշտառին է որ կը տօնենք, սահայն փառքի մը եւ հոգեկան բարքանակի մը զգացումով է որ կը լցուինք: Կորսնուցինք, բայց շյուրուսեցանիք: Մեր մեսենները մեր անմանութիւնը սինեցին, զանգի մեռած ապրելու յօյով ու հաւատելով: Ցեսոյ նույն արտասանեց բոլոր մեր նահատակներուն նոգիի խոպանութեան համար որոնք մեռած իւնին կրօնիք եւ Հայրենիքի զոյաշեմուն ի խնդիր: